

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718204955
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8718204955.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: A. X., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX S., štátny občan SR, právne zastúpený: Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava proti žalovanému: BENCONT COLLECTION a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 o zaplatenie 2.200,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2.200,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.04.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajší súd dňa 01.10.2018 žalobu voči žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

2. Žalobu odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

Strany sporu uzavreli „Dohodu o splátkovom kalendári Dohodu o uznaní dlhu“ zo dňa 23.11.20016, v zmysle ktorej je žalobca povinný zaplatiť žalovanému sumu vo výške 5.058,51 eur (ďalej len „Dohoda“). Podľa článku I. bod 7 predmetnej Dohody žalobca má za to, že predmetný dlh vo výške 5.058,51 eur vznikol na strane žalobcu (dlžníka) z dôvodu, že žalobca uznal dlh čo do dôvodu a výšky. Žalobca popiera túto skutočnosť a zároveň popiera záväzok čo do jeho dôvodu a výšky z dôvodu premlčania pôvodného záväzku vzniknutého z Dohody o splácaní dlžnej pohľadávky s príslušenstvom vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2007 uzavretej medzi pôvodným veriteľom Poštová banka a. s. Bratislava a pôvodným dlžníkom S. X. (nebohým otcom žalobcu). Predmetná Dohoda uzavretá medzi stranami sporu je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu, že žalobca nevykonal uznanie dlhu tak, ako to zákon určuje vzhľadom k tomu, že uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým dlžník písomne uzná, že zaplatí svoj dlh a uznanie dlhu musí spĺňať zákonné náležitosti (písomná forma musí byť z neho zrejмый dôvod vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Okrem uvedených skutočností, ktoré absentujú v predmetnej Dohode, v čase podpisu Dohody medzi stranami sporu bol predmetný záväzok pôvodného dlžníka premlčaný, tzn. že v čase podpisu Dohody dlh netrval. Žalobca o premlčaní v čase podpisu Dohody nevedel. V zmysle konštantnej súdnej judikatúry a zmysle výkladu OZ je zřejмый, že právne účinky uznania dlhu nastávajú vtedy, ak dlžník, ktorý uzná dlh o premlčaní vedel. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o

premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátenú domnienku. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo že v čase uznania neexistoval. V zmysle uvedeného ustanovenia je zmluva uzavretá medzi stranami sporu absolútne neplatným právnym úkonom a strany sporu sú povinné si vydať to, čo si vzájomne poskytli. Vzhľadom k tomu, že žalobca zaplatil do dnešného dňa žalovanému sumu vo výške 2.200,- eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je povinný žalobcovi vydať. Posledná úhrada zo strany žalobcu na účet žalovaného bola vykonaná dňa 20.09.2018 vo výške 100,- eur. Ku dňu podania žaloby bolo na účet žalovaného uhradených celkovo 22 splátok podľa Dohody o splátkovom kalendári. V prípade úspechu žalobca navrhuje, aby súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % žalobcovi.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 26.03.2007 uzatvorila Poštová banka a. s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zapísaná v OR OS Bratislava I odd.: Sa, vložka č. 501/B (ďalej len „Pôvodný veriteľ“) so S. X., bytom I. XXX/XX, XXX XX Z., r. č.: XXXXXX/XXXX (ďalej len „Poručiteľ“) Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorou pôvodný veriteľ poskytol poručiteľovi úver vo výške 50.000,- SK /1.659,70 eur. Zmluvou o úvere sa poručiteľ zaviazal výšku úveru splácať v pravidelných mesačných splátkach ku 26. dňu v mesiaci vo výške 1.491,- SK/49,49 eur. S poskytnutím úveru bol spätý aj nárok pôvodného veriteľa na zmluvné úroky, pričom poručiteľ si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať. Poukázal na § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). V zmysle Článku 5 bod 5.2] Obchodných podmienok pre úver: „Ak Klient: je v omeškaní s platením viac ako dvoch Splátok v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol Banke nepravdivé údaje [napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ], alebo na majetok Klienta bol vyhlásený konkurz, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným.“ V zmysle Článku 5 bod 5.3] Obchodných podmienok pre úver: „V prípade, ak je Klient v omeškaní so splácaním Splátok, Banka je oprávnená úročiť nezaplatené dlžné Splátky úveru úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to až do času úplného splatenia omeškaných Splátok.“ V zmysle Článku 5 bod 5.4] Obchodných podmienok pre úver: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to až do času úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Nakoľko poručiteľ porušil ustanovenia Zmluvy o úvere tým, že sa dostal do omeškania s platením viac ako dvoch splátok, stal sa úver ku dňu 12.03.2008 predčasne splatným v celom rozsahu. Výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom pôvodný veriteľ oznámil, že úver sa stal k uvedenému dátumu splatný a žiadal poručiteľa uhradiť celú sumu záväzku vo výške 51.855,96 SK/1.721,30 eur. Po predčasnom splatení úveru uzatvoril poručiteľ s pôvodným veriteľom dňa 17.04.2008 Dohodu o splácaní dlžnej pohľadávky s príslušenstvom vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere (ďalej len „Dohoda o splatení“). V zmysle Článku III. bod 1. Dohody o splatení sa poručiteľ zaviazal uhradiť banke splatnú výšku dlžnej pohľadávky s príslušenstvom podľa uvedeného splátkového kalendára. Dňa 18.05.2009 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. ako postupníkom. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretou medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s. r. o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a. s. ako postupníkom spoločnosti BENCONT COLLECTION, a. s. bola postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa voči poručiteľovi ako dlžníkovi vyplývajúca zo zmluvy o úvere vrátane príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených. Poručiteľ dňa XX.XX.XXXX zomrel a žalovaný prihlásil svoju pohľadávku voči poručiteľovi do dedičského konania. Osvedčením o dedičstve vydaným Okresným súdom Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7D/79/2015 dedič A.Ú. X., bytom S. XXX/XX, XXX XX S., nar. XX.XX.XXXX smrťou poručiteľa vstúpil do majetkovoprávných vzťahov poručiteľa. Poukázal na § 470 ods. 1 a § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedeného prešli na žalobcu záväzky zo zmluvy o úvere po poručiteľovi a dňa 25.11.2016 žalovaný odoslal žalobcovi Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu (ďalej len „Dohoda“). Žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že dohoda uzatvorená medzi stranami sporu je absolútne neplatný právny úkon, pričom k uvedenému žalovaný nižšie poukazuje, že v danom prípade nebola splnená ani jedna zo zákonných podmienok, v zmysle ktorých je možné pokladať a vyhodnotiť ten ktorý právny úkon za neplatný. Žalobcom uvedený dôvod resp. poukazanie, že žalobca nevykonal uznanie dlhu, s čím rozhodne žalovaný nesúhlasí, nemožno pokladať za absolútnu neplatnosť právneho úkonu dohody. Obsahovými náležitosťami uznania dlhu okrem všeobecných náležitostí v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka potrebných na to,

aby bol právny úkon uznania dlhu perfektný, sú písomná forma, sľub zaplatiť dlh a vymedzenie dlhu čo do dôvodu a výšky. Právna teória ako ani samotné ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka neustanovuje striktné formalistický prísľubu dlžníka, stačí, ak z dlžníkovho prejavu vyplýva vôľa splniť dlh. Poukázal na 35 ods. 1, §39 a § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. V zmysle Článku I bod 7 žalobca uznal dlh čo do výšky ako aj právneho dôvodu v celom rozsahu, teda naplnil všetky vyššie uvedené zákonné podmienky uznania dlhu. Žalovaný nemá za to, že by právny úkon odporoval zákonu alebo by ho obchádzal, nakoľko obsah ani účel právneho úkonu nesmeruje k nedodržiavaniu zákona. Podpisom dohody žalovaný súhlasil s podmienkami uvedenými v dohode a to slobodne a vážne, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaný zároveň v tomto kontexte poukazuje na to, že dohoda bola žalobcovi odoslaná na jeho adresu dňa 25.11.2016 a podpísaná dohoda žalobcom bola doručená až 05.01.2017. V uvedenom časovom rozsahu si žalobca mohol dohodu dôkladne prečítať, prehodnotiť či vyhľadať právnu pomoc. K vyjadreniu žalobcu o údajnom premlčaní pohľadávky žalovaný uvádza, že na jednej strane uvedené tvrdenie popiera a na druhej strane nemožno akceptovať nevedomosť žalobcu o údajnom premlčaní pohľadávky, nakoľko žalobca mal dostatok času (od smrti poručiteľa cez dedičské konanie až po podpísanie predmetnej dohody) sa oboznámiť so všetkou zmluvnou dokumentáciou a listinnými dôkazmi súvisiacimi s predmetnou pohľadávkou. Na záver žalovaný uvádza, že v danom spore nedošlo k naplneniu žiadnej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. OZ, z ktorého dôvodu je podaná žaloba nedôvodná a neopodstatnená a preto túto žiada v celom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %.

4. Vo vyjadrení zo dňa 14.03.2019 žalovaný ďalej uviedol, že s poskytnutím úveru bol spätý aj nárok pôvodného veriteľa na zmluvné úroky, pričom poručiteľ si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať. V prípade zmluvného úroku žalovaný uvádza, že ide o dohodnuté plnenie akcesorickej povahy. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj nárok žalovaného na zmluvné úroky, pričom žalobca, resp. poručiteľ si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom zmluvy o úvere sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať; poukázal na § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka („ObZ“). Žalovaný je oprávnený úročiť nesplattnú pohľadávku žalobcu, a to až do jej úplného splatenia úrokom z omeškania. Žalovaný má nárok popri istine aj na zmluvné úroky a úroky z omeškania. V zmysle uvedeného výška pohľadávky sa každým dňom zvyšuje. Žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že ročná percentuálna miera od roku 2008 do roku 2016 bola vo výške od 5 % do 10,5 %. Žalovanému nie je jasné, prečo žalobca uvádza, aká bola ročná percentuálna miera od roku 2008 do roku 2016, keďže zmluva o úvere bola podpísaná už v roku 2007. Žalovaný sa domnieva a poukazuje na to, že žalobca si pomýlil, resp. zamenil zmluvný úrok alebo ročnú percentuálnu mieru nákladov s ročnou úrokovou mierou, ktorá je podstatne nižšia ako ročná percentuálna miera nákladov alebo zmluvný úrok. Najvyššia prípustná výška odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať, je vymedzená v § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný má za to, že zmluvný úrok vo výške 23 % a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 25,58 % neodporuje dobrým mravom a nepresahuje zákonom povolenú výšku v časti týkajúcej sa príslušenstva. Právnym základom dohody je zmluva o úvere. Dohodou sa žalobca zaviazal zaplatiť dlh vo výške 5.085,51 eur (ďalej len „Dlh“), ktorý pozostáva z istiny vo výške 1.577,30 eur a príslušenstva vo výške 3.508,21 eur. Dlh spolu s úrokom 0 % mal žalobca podľa dohody splácať v pravidelných mesačných splátkach. Za predpokladu, že by žalobca svoj záväzok vyplývajúci z dohody neporušil, výška dlhu by bola konečnou sumou. V prípade, ak sa žalovaný dostane do omeškania s plnením dlhu v zmysle splátkového kalendára uvedeným v dohode, žalobca je oprávnený v zmysle čl. II bod 3 dohody oprávnený úročiť nesplattnú istinu dlhu úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10.05.2019 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 14.03.2019 uviedol, že zotrúva na podanej žalobe a jej právnych dôvodoch a je toho názoru, že jeho nárok je oprávnený. Okrem tvrdenia, že žalobca nevedel o tom, že dlh je premlčaný, žalobca namieta nezákonné navýšenie sumy, ktorú má platiť žalovanému. Žalobca žalovanému plnil splátkami podľa predložených listín k žalobe a to splátky vo výške 100,- eur (v počte 22), ktorou ho žalovaný zaviazal plniť za pôvodného dlžníka poručiteľa S. X., ktorý uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 26.03.2007 s pôvodným veriteľom Poštová banka a. s., Bratislava. Z pôvodnej zmluvy, kde bol zaviazaný dlžník (poručiteľ) uhradiť istinu vo výške 1.659,70 eur s príslušenstvom, v konečnom dôsledku žalobca znáša dlh vo výške až 5.085,- eur (Dohoda o splátkovom kalendári zo dňa 23.11.2016), ktorú dlžnú sumu tvorí istina vo výške 1.577,30 eur a príslušenstvo 3.508,21 eur. Žalobca uvádza, že aj keby pôvodný dlžník nezaplatil ani jednu splátku na zmluvu, tak jeho celý zmluvný záväzok by nemal presiahnuť

zákonom povolenú výšku v časti týkajúcej sa príslušenstva. Ročná úroková miera od roku 2008 do roku 2016 bola vo výške od 5 % do 10,5 % . Pri jednoduchom výpočte nemôže byť preto príslušenstvo k istine v takej výške, v akej si žalovaný pohľadávku prihlásil v dedičskom konaní alebo nárokoval od dediča a vypočítal ju v Dohode o splátkovom kalendári zo dňa 23.11.2016 až vo výške 3.508,21 eur. Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Žalobca z uvedeného dôvodu má za to, že žalovaný nemá právny nárok na sumy, ktoré mu žalobca splátkami platil.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 06.09.2021 k svojim doterajším písomným vyjadreniam a vyjadreniam na pojednávaní zaslal súdu svoje konečné stanovisko a navrhol, aby súd rozhodol v zmysle podanej žaloby. Dohoda o uznaní dlhu uzavretá medzi stranami sporu je neplatná z dôvodu: 1/ žalobca nemal vedomosť o tom, že dlh je už premlčaný (pôvodný záväzok bol zo strany pôvodného veriteľa zosplatnený v roku 2008, čo vyplýva zo samotného vyjadrenia žalovaného zo dňa 14.03.2019 a dohoda o uznaní dlhu bola podpísaná žalobcom v roku 2016); 2/ dohoda o uznaní dlhu je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, nie je daný žiadny právny základ na zaplatenie sumy vo výške 5.085,51 eur na strane žalobcu v prospech žalovaného. V prípade, ak by žalovaný chcel vychádzať z prevzatého záväzku, tak pôvodný dlžník si požičal istinu podľa zmluvy sumu len vo výške 1.659,69 eur, z čoho bolo uhradených pôvodným dlžníkom suma vo výške 546,80 eur. S ohľadom na nespĺnenie zákonných náležitostí zmluvy podľa vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch mala byť uvedená zmluva bez úročná a bez poplatkov a teda zaplatená suma 546,80 eur sa mala započítať na istinu, tak by bol dlh na istine len 1.112,89 eur a nie suma, na akú zaviazal žalovaný uhradiť záväzok žalobcu a to vo výške 5.085,51 eur; 3/ dohoda o uznaní dlhu je neplatná aj z dôvodu, že v čase jej podpisu záväzok neexistoval vo výške 5.085,51 eur. Platnosť uznania dlhu ako právneho úkonu je potrebné, aby z uznania dlhu musí byť zrejmy dôvod vzniku pohľadávky (tzv. kauza), taktiež v ňom musí byť presne určená výška pohľadávky a nakoniec musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Z listinných dôkazov bolo preukázané, že výška uvedená v Dohode o uznaní dlhu nie je tou istou výškou dlhu, ktorý by mal pôvodný dlžník žalovanému ako veriteľovi uhradiť. Ani pôvodný dlžník veriteľovi (pôvodnému ani postupníkovi) nedlžil sumu vo výške 5.085,51 eur. Vzhľadom na to, že uznaním dlhu nevzniká nový záväzok (nejde o nováciu), nie je možné meniť a navyšovať dlžnú sumu podľa predstáv veriteľa a to ani podpisom Dohody o uznaní dlhu.

7. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.09.2021 uviedol, že do uzatvorenia Dohody o splátkovom kalendári s uznaním dlhu zo dňa 23.11.2016 (ďalej len „Dohoda“) bola na pohľadávku veriteľa uhradená suma v celkovej výške 1.626,80 eur. Je zrejmé, že z čiastky 1.626,80 eur bola suma 546,80 eur uhradená do dňa postúpenia pohľadávky (18.05.2009) na nového veriteľa. Z predmetnej sumy 546,80 eur (16.473,00 SKK) bolo v nadväznosti na ustanovenie čl. 4 bod 4.6 Obchodných podmienok pre úver na poplatky započítaných 94,27 eur, na úroky suma 370,13 eur a na istinu 82,40 eur. Zvyšná suma 1.080,- eur (546,80 eur + 1.080,- eur) bola na pohľadávku uhradená po postúpení pohľadávky na nového veriteľa. Poukázal na prehľad platieb v podobe výpisu z evidenčného systému veriteľa.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesom právnych zástupcov strán sporu, oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise a pripojeným spisom 7D/79/2015.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrávajú na podanej žalobe. Majú za to, že žaloba je podaná dôvodne. Je nesporné, že žalobca zaplatil 22 splátok po 100,- eur žalovanému na účet. Žalobca platil na základe dohody o uznaní dlhu, ktorú podpísal so žalovaným, táto dohoda je neplatná z dôvodu, že žalobca nemal vedomosti o obsahu zmluvy uzavretej s predchádzajúcim dlžníkom, teda s jeho otcom a pôvodným veriteľom Poštová banka. Nemal vedomosti, koľko bolo na túto zmluvu pôvodným dlžníkom splatené a čo je najpodstatnejšie, majú za to, že nemal vedomosti o obsahu podpísanej zmluvy, teda nebol informovaný o obsahovej stránke zmluvy podpísanej s dlžníkom. Poukazujú tiež na to, že pôvodná zmluva uzavretá s veriteľom Poštová banka nespĺňala zákonné náležitosti v zmysle zákona 258/2001 v čase jej uzavretia s pôvodným dlžníkom, predmetná zmluva

mala nesprávne určenú RPMN v neprospech spotrebiteľa. Zároveň v zmluve nie je uvedený dátum konečnej splatnosti úveru a celková suma, ktorú má spotrebiteľ, t. j. pôvodný dlžník, zaplatiť ako konečnú sumu vyplývajúcu z tejto zmluvy. Okrem toho ešte zo zmluvy o úvere vyplýva po zadaní do kalkulačky, že výška mesačnej splátky x počet splátok je konečnou sumou vyššou ako uvádzal veriteľ v zmluve, keď sa spočíta výška úveru, teda požičanej istiny a celkové náklady na poskytnutý úver. Takže tieto dve sumy v konečnom dôsledku sú vo výške 84.614,34 korún, avšak po vypočítaní počet splátok x výška splátky vyjde suma v korunách 89.456,14 Sk. Ako uviedli, RPMN je vo výške v zmluve 25,68 %, avšak po zadaní údajov do kalkulačky vychádza na 28,81 %. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že zmluva uzavretá medzi pôvodným dlžníkom a pôvodným veriteľom nespĺňala náležitosti vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch a teda bola bezúročná a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ a nástupca pôvodného veriteľa, súčasný žalovaný, nemal právny dôvod na vymáhanie akýchkoľvek iných finančných záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy. Z tohto zároveň logicky vyplýva, že dohoda o uznaní dlhu vo výške na konečnú sumu 5.100,- eur, t. j. 51 splátok x 100,- eur, je čo sa týka právneho nároku absolútne neopodstatnená a podpisom takejto dohody došlo k zhoršeniu postavenia účastníka zmluvy, teda žalobcu, pretože aj keby bol dlh z pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy vyčíslený žalovaným, túto sumu popierajú s ohľadom na nesplnenie zákonných náležitostí zmluvy a vzhľadom na to, že táto výška dlhu je neodôvodnená, nemá žiadny právny základ. Trvajú na tom, že žalobca nemal informácie o zmluve, ktorú podpísal pôvodný dlžník, rovnako nemohol posúdiť ani jej obsah a nemal vedomosť o tom, či tento dlh existuje alebo neexistuje.

K dôvodom neplatnosti uvádzajú, že z dokumentov zo spisového materiálu a to konkrétne z výzvy na splatenie úveru zo dňa 12.03.2008 vyplýva, že pôvodný veriteľ mienil zosplatiť pohľadávku, ktorá nebola splácaná pôvodným dlžníkom. Poskytol dlžníkovi lehotu 10 dní od doručenia tejto výzvy. Dlžník však prevzal túto výzvu na zaplatenie celého úveru až 20.03.2008, vyplýva to z doručky a teda to znamená v ďalších súvislostiach, že nemohlo dôjsť k zákonnému zosplatneniu úveru. Tými ďalšími skutočnosťami, ktoré preukazujú, že úver nebol zosplatený v zmysle Občianskeho zákonníka je aj tá skutočnosť, že výzvu na úhradu s oznámením, že dôjde k zosplatneniu úveru, môže poslať veriteľ len do nasledujúcej splatnej splátky a teda pokiaľ pôvodný dlžník zaplatil poslednú splátku 21.11.2007, podľa doterajších dostupných dôkazov o úhrade, ktoré sa im podarili dohľadať, je zrejmé, že mohol byť vyzvaný po zmeškaní nasledujúcej decembrovej splátky, ktorú už neuhradil do splatnosti najbližšej splatnej splátky 26.01.2008. V zmysle listu pôvodného veriteľa z 12.01.2008 bol vyzvaný až o 2 mesiace pozdejšie a z toho vyplýva, že nemohlo dôjsť k zákonnému zosplatneniu úveru zo strany pôvodného veriteľa. Vzhľadom na to, že banka môže postúpiť na iný subjekt len splatnú pohľadávku, majú za to, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky na súčasného žalovaného, ktorý si vymienil dohodou o uznaní dlhu neexistujúceho k zaplateniu sumy vo výške 5.085,51 eur, ktorá však nemá žiadny zákonný dôvod ani podklad. Takýto dlh v čase podpisu dohody zo strany žalobcu neexistoval ani nemohol existovať. Z týchto dôvodov si myslia, že dohoda o uznaní dlhu je neplatná a preto všetky splátky, ktoré žalobca hradil na účet žalovaného, by mali byť žalobcovi vydané späť.

10. Žalobca na pojednávaní uviedol, že ako dedič podpísal nejakú dohodu, ktorú mu poslala firma a vlastne nevedel, na základe akej zmluvy mu tú dohodu dali podpísať, keďže nie je ani právnik ani nemá takéto vzdelanie. Tak podpísal niečo len z toho dôvodu, že mu to prišlo a aby to bolo teda dajako vysporiadané. Splácal pravidelne tie splátky, ale potom sa dozvedel od svojej advokátky, že táto zmluva je neplatná. Že platí vlastne niečo, čo už platiť nemal.

Na otázku, aby predložil, pokiaľ ním disponuje, osvedčenie o dedičstve v dedičskej veci 7D/79/2015 po neb. S. X., zomr. XX.X.XXXX žalobca uviedol, že týmto osvedčením momentálne nedisponuje.

V odpovedi na otázku žalobca uviedol nasledovné.

V čase podpisu dohody nevedel, že dlh pôvodného dlžníka, jeho otca, je premlčaný. Keďže po náhlejši smrti otca bolo toho strašne veľa, vybavovania a tak, súrodenci sú v zahraničí, tak chcel mať všetko vyriešené a vysporiadané a keďže netušil, že tento dlh už je neplatný alebo nevie ako to správne povedať, tak podpísal dohodu o splácaní dlhu, keďže s celou výškou, ktorú žiadali, nedisponoval. Na otázku, asi po akej dlhej dobe podpísal vlastnoručne dohody, ktoré mu boli doručené uviedol, že ide o otázku, ktorá bola asi pred šiestimi rokmi. Netuší, nepamätá sa, po akej dlhej dobe to podpísal. Právnu pomoc pred uzavretím takýchto dohôd nevyhľadal, keďže každý právny zástupca chce odmenu a v tom čase nedisponoval žiadnymi finančnými prostriedkami, tak nemal na to, aby mu niekto poradil a pomohol. Nedisponuje teraz rozhodnutím v dedičskom konaní ani nemá presnú informáciu o ňom vzhľadom na to, že v čase, keď dedičské konanie prebiehalo, bol v zahraničí a udelil splnomocnenie buď mame alebo sestre, už sa nepamätá. Niečo mu možno potom poštou došlo, ale k tomu sa teraz konkrétne vyjadriť nevie.

11. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní v celom rozsahu zotrval na písomných vyjadreniach doručených súdu, majú za to, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a dohody o uznaní dlhu mal dostatočný časový priestor na to, aby sa oboznámil s obsahom takýchto dohôd a skutočnosť, že nemal údajne prístup k pôvodnej úverovej zmluve, vnímajú tak, že to nemôže byť na ťarchu v tomto konaní žalovaného a teda navrhujú, aby súd po vykonaní dokazovania žalobu v celom rozsahu zamietol a uložil povinnosť uhradiť trovy konania v celom rozsahu.

12. 365.bank, a. s. v odpovedi na výzvu súdu uviedli, že poručiteľ-S. X. (zomr. XX.X.XXXX) uhradil vo vzťahu k zmluve o úvere zo dňa 26.03.2007 do dňa postúpenia pohľadávky podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi 365.bank a. s. a Bencont Investments, s. r. o. zo dňa 18.05.2009 sumu v celkovej výške 546,80 eur. Z uhradenej sumy vo výške 546,80 eur bola v zmysle ustanovení zmluvných a obchodných podmienok na poplatky započítaná suma 94,27 eur, na úroky suma vo výške 370,13 eur a na istinu pohľadávky suma 82,40 eur.

13. V záverečnej reči žalobca odkázal na to, čo už bolo uvedené. Trval na podanej žalobe. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal. Uplatnil si náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

15. Dňa 26.03.2007 uzatvorili Poštová banka a. s. (po zmene obchodného mena 365. bank, a. s.), so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (právny predchodca žalovaného) S. S. X., I. I. XXX/XX, XXX XX Z., X. Č.: XXXXXX/XXXX (otec žalobcu) Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX na sumu 50.000,- SK/1.659,70 eur, pri 60 mesačných splátkach po 1.491,- Sk, so splatnosťou k 26. dňu v mesiaci, dátumom prvej platby do 26.04.2007, RPMN 25,58 %, úrokovej sadzbe 23 %, celkovej výške nákladov na poskytnutý úver 34.614,34 eur.

Podľa bodu 3.1. citovanej zmluvy jej súčasťou mali byť Obchodné podmienky pre úver, Sadzobník poplatkov, Oboznámenie spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky a Oznámenie o úrokových sadzbách PB; žalovaný však túto skutočnosť ani po výzve súdu nepreukázal, predložil len Obchodné podmienky bez podpisu právneho predchodcu žalobcu.

Výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 12.03.2008 (doručenej 20.03.2008) právny predchodca žalovaného oznámil S. X., že úver sa stal k uvedenému dátumu 12.03.2008 predčasne splatný v celom rozsahu a žiadal ho uhradiť celú sumu 51.855,96 SK/1.721,30 eur.

Po uvedenom predčasnom zosplatnení uzatvoril právny predchodca žalovaného so S. X. dňa 17.04.2008 Dohodu o splácaní dlžnej pohľadávky s príslušenstvom vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX. V zmysle Článku III. bod 1. sa dlžník zaviazal uhradiť banke splatnú výšku dlžnej pohľadávky s príslušenstvom, ktorá ku dňu podpisu je vo výške 54.402,91 Sk podľa tam uvedeného splátkového kalendára v počte 24 splátok po 3.018,- Sk mesačne s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 26.04.2008 a poslednej 26.03.2010, pričom pre tejto poslednej splátky je namiesto sumy uvedenej „aktuálny zostatok“ s nižšie uvedeným pokynom, že konečný zostatok poslednej splátky úveru si má overiť na tam uvedenom telefónnom čísle.

Dňa 18.05.2009 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom Poštová banka a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 36 432 105 ako postupníkom. Následne dňa 15.12.2014 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 36 432 105 ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 47 967 692 ako postupníkom.

Právny predchodca žalobcu (poručiteľ) dňa XX.XX.XXXX zomrel a žalovaný prihlásil svoju pohľadávku voči nemu do dedičského konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7D/79/2015. V uvedenom konaní bolo vydané Osvedčenie o dedičstve zo dňa 17.07.2015, právoplatné dňa 17.07.2015, v zmysle ktorého dedič poručiteľa - žalobca A. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX S., smrťou poručiteľa vstúpil do majetkovoprávných vzťahov poručiteľa.

Právny predchodca žalobcu uhradil celkom sumu vo výške 546,80 eur.

Strany sporu uzavreli „Dohodu o splátkovom kalendári Dohodu o uznaní dlhu“ zo dňa 23.11.20016. Podľa článku I. bod 7 predmetnej Dohody záväzok dlžníka voči veriteľovi z titulu prechodu dlhov poručiteľa na dlžníka, ku dňu 23.11.2016 predstavuje 5.085,51 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 1.577,3 eur a z príslušenstva vo výške 3.508,21 eur, a ktorý je ku dňu 23.11.2016 splatný v celom rozsahu. Dlžník

uznáva dlh čo do výšky ako aj právneho dôvodu v celom rozsahu. Podľa článku II. bod 1. dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi dlh vo výške 5.085,51 eur spolu s úrokom vo výške 0 % ročne zo sumy nesplatenej istiny dlhu vo výške 1.577,3 eur a to odo dňa nasledujúceho po dni uzavretia tejto dohody až do úplného zaplatenia istiny dlhu v splátkach po 100,- eur mesačne, pri splatnosti prvej splátky 20.12.2016 a poslednej v sume 85,51 eur dňa 20.2.2021.

Ako uviedol žalovaný, do uzatvorenia citovanej dohody zo dňa 23.11.2016 bola na pohľadávku uhradená suma v celkovej výške 1.626,80 eur. V zmysle údajov zo súdu predloženého dokumentu - „Aktuálny stav úveru“ vyplýva, že z čiastky 1.626,80 eur bola suma 546,80 eur uhradená do dňa prvého postúpenia pohľadávky (18.05.2009). Z predmetnej sumy 546,80 eur (16.473,00 SKK) bolo na poplatky započítaných 94,27 eur, na úroky suma 370,13 eur a na istinu 82,40 eur. Zvyšná suma 1.080,- eur (546,80 eur + 1.080,- eur) bola na pohľadávku uhradená po postúpení pohľadávky.

Ako je vyššie uvedené, 365.bank a. s. v odpovedi na výzvu súdu uviedli, že porúčiteľ-S. X. (zomr. XX.XX.XXXX) uhradil vo vzťahu k zmluve o úvere zo dňa 26.03.2007 do dňa postúpenia pohľadávky podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.05.2009 sumu v celkovej výške 546,80 eur. Z uhradenej sumy vo výške 546,80 eur bola v zmysle ustanovení zmluvných a obchodných podmienok na poplatky započítaná suma 94,27 eur, na úroky suma vo výške 370,13 eur a na istinu pohľadávky suma 82,40 eur. Žalobca zaplatil žalovanému celkom 2.200,- eur (22 splátok po 100,- eur, čo preukázal poštovými poukážkami).

16. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom porúčiteľa a za porúčiteľove dlhy, ktoré na neho prešli porúčiteľovou smrťou.

17. Podľa § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka, smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

18. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 52 ods. 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. V zmysle ustanovenia § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvoril právny predchodca žalobcu ako spotrebiteľ s právnym predchodcom žalovaného ako právnickou osobou, ktorá poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah, ktorý medzi nimi vznikol, má spotrebiteľský charakter, preto je v súvislosti s ním nutné aplikovať normy spotrebiteľského práva.

23. Vyššie uvedená zmluva je zmluva typová, formulárová, pričom právny predchodca žalobcu ako spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom zmeniť a ovplyvniť jej obsahové náležitosti. Obchodné podmienky, ktoré žalovaný predložil (Sadzobník poplatkov, Oboznámenie spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky, Oznámenie o úrokových sadzbach PB nepredložil) nie sú podpísané právnym predchodcom žalobcu.

24. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premičacej doby.

28. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premičanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premičaní.

29. V zmysle citovaných zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania je zrejmé, že v čase uzavretia dohody so žalobcom (23.11.2016) bol dlh premičaný (posledná splátka podľa dohody o splácaní uzavretej s právnym predchodcom žalobcu dňa 17.04.2008 bola splatná 26.03.2010; v samotnej zmluve o úvere žiadne konkrétne splátky ani dátum konečnej splatnosti uvedené nie sú, konkrétny splátkový kalendár dohodnutý nebol), nastalo teda prenesenie dôkazného bremena na žalovaného spočívajúce v povinnosti preukázať vedomosť žalobcu o premičaní. Uvedené dôkazné bremeno zaťažuje teda žalovaného a ten ho neuniesol.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

32. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

33. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

34. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

35. Zmluva o úvere je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, kedy na jednej strane stojí banka ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej spotrebiteľa, teda fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere nekonajú v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania. Z obsahu zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka. Závazok medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného vyplývajúci zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, pričom súčasne spotrebiteľským vzťahom v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

36. Je nesporné, že hlavný právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 26.03.2007 vznikol podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 258/2001 Z. z. a riadi sa režimom všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi právnym predchodcom žalovaného a právnym predchodcom žalobcu vznikla spotrebiteľská úverová zmluva, a na tento spotrebiteľský vzťah bez ohľadu na to, že má formu tzv. absolútného obchodu, je potrebné použiť kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj dispozitívne ustanovenia, odklon od ktorých by bol v neprospech spotrebiteľa.

37. Z predložených listinných dôkazov je preukázané, že v zmluvnom vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného nebola preukázaná platná dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žalovaný k zmluve predložil obchodné podmienky pre úver, ktoré neboli podpísané právnym predchodcom žalobcu, neboli preto súčasťou formulárovej zmluvy. Ak sa žalobca domnieva, že boli súčasťou zmluvy o úvere, súd odkazuje na použiteľnú judikatúru Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

38. Všeobecné obchodné podmienky predstavujú rozsiahly, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročný text, vopred pripravený dodávateľom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah. Z tohto dôvodu existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ si nebude v čase uzavretia zmluvy vedomý svojich zmluvných povinností a zaviazá sa tak splneniu povinnosti, pri znalosti ktorej by k uzavretiu zmluvy nepristúpil. Ak by dojednanie o možnosti predčasného zosplatnenia dlhu malo byť obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, jej uzavretie by nebolo platné.

39. V nadväznosti na uvedené splatnosť úveru by sa mala riadiť zmluvou o úvere, v samotnej zmluve o úvere však žiadne konkrétne splátky s dátumom splatnosti uvedené nie sú a ani dátum konečnej splatnosti úveru, splátkový kalendár dohodnutý nebol, preto sa vychádza z dohody o splácaní zo dňa 17.04.2008, podľa ktorej posledná splátka bola splatná 26.03.2010 a ak pohľadávka právneho predchodcu žalovaného bola postúpená dňa 18.05.2009, v čase postúpenia nebola splatná. Neplatnosť postúpenia nesplatnej bankovej pohľadávky na iný subjekt ako banka súd argumentuje nasledovne.

40. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

41. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

42. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C 430/2013).

43. Ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

44. Pre úplnosť súd uvádza, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z. z. zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500.000 eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10.000 eur a pod.). Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa (viď. tiež odkaz 72c v § 89 ods.1 ZoB).

45. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018).

46. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

47. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

48. Súd tiež dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci 6Co 203/2015, ktoré sa týka postupovania pohľadávok právneho predchodcu žalobcu (postupcu v predmetnom konaní), na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.: „Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8.

2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a. s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejmá z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

49. V konaní nebolo preukázané, že pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - Poštová banka a. s. - t. j. bankou ako postupcom a postupníkom došlo k zosplateniu celého dlhu právneho predchodcu žalobcu, resp. k predčasnemu ukončeniu zmluvy o úvere pôvodným veriteľom. Právny predchodca žalovaného (banka) postúpil pohľadávku pred termínom jej splatnosti, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie nesplatnej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky.

50. Vzhľadom na nepreukázanie dohody zmluvných strán o možnosti predčasného zosplatenia dlhu je dôvodné posudzovať predčasné zosplatenie dlhu zo dňa 12.03.2008 ako neplatné.

51. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

52. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka je žalovaný povinný bezdôvodné obohatenie vydať tomu, na úkor koho sa obohatil, teda žalobcovi.

53. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní a ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V súlade s citovanými ustanoveniami si žalobca uplatnil úroky z omeškania

zo žalovanej sumy za obdobie omeškania od doručenia žaloby žalovanému t. j. od 06.04.2019 (žaloba bola doručená žalovanému dňa 05.04.2019, v omeškaní je teda od 06.04.2019) do zaplatenia.

54. Na základe zisteného skutkového stavu, citovanej právnej úpravy, neplatnosti postúpenia pohľadávky z banky na právneho predchodcu žalovaného, neunesenia dôkazného bremena žalovaným vo vzťahu k preukázaniu vedomosti žalobcu pri uznávacom prejave o premlčaní dlhu ako aj skutočnosti, že žalovaný sa nestal veriteľom predmetnej pohľadávky a preto ani nemohol platne uzavrieť „Dohodu o splátkovom kalendári Dohodu o uznaní dlhu“ so žalobcom, súd žalobe žalobcu v celosti vyhovel - t. j. čo do vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2.200,- eur (ako plnenia bez právneho dôvodu) so zákonnými úrokmi z omeškania (výrok I.), pretože žalobca svoj nárok riadne preukázal.

55. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

57. Podľa citovaných zákonných ustanovení priznal súd náhradu trov konania úspešnému žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).